

Кулеба Вероніка Іллівна, здобувач вищої освіти НАВС

Науковий керівник – **Степаненко Сергій Васильович**, професор кафедри адміністративно-правових дисциплін навчально-наукового інституту права та психології НАВС, доктор наук з державного управління, доцент

МОДЕРНІЗАЦІЯ СИСТЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Процес розбудови суверенної, правової та демократичної держави пов'язаний із необхідністю створення системи управління суспільними процесами. Для сучасної України це питання перейшло у сферу національної безпеки. Повномасштабна війна, руйнування інфраструктури, масове переміщення населення та курс на інтеграцію до Європейського Союзу поставили перед державним апаратом серйозні виклики. Сьогодні виникає потреба у переосмисленні відносин між державою та громадянином, де ключовим орієнтиром стає людина, її права, безпека та потреби. Від успішності модернізаційних реформ залежить спроможність України вистояти в умовах воєнного стану, ефективно розподілити ресурси для відновлення та забезпечити відповідність міжнародним стандартам.

Публічне управління виступає основою сучасного суспільства, адже від нього безпосередньо залежить економічний, культурний та духовний прогрес [3, с. 294]. В Україні за роки незалежності система публічного управління радянського типу з командними та адміністративними підходами так і не була реформована, що перетворило її в один з основних бар'єрів на шляху побудови сучасної держави [2, с. 144].

Під модернізацією системи публічного управління слід розуміти цілеспрямований процес якісного оновлення, реформування та трансформації інституційної структури, функцій, методів та технологій діяльності суб'єктів владних повноважень задля підвищення їхньої ефективності та адаптивності.

Особливого значення цей процес набуває на регіональному та місцевому рівнях. Зміст, завдання та перспективні напрями адміністративної реформи в Україні мають бути скоординовані з реформою децентралізації влади. Застосування механізму модернізації системи публічного управління та адміністрування інклюзивного місцевого розвитку спрямовано на досягнення цілей на відповідних рівнях на основі цифрової інклюзії [1, с. 96].

У цьому контексті особливу роль відіграє перехід від жорсткого адміністрування до надання якісних публічних послуг. Відповідно до Закону України «Про адміністративні послуги», державна політика у цій сфері базується на принципах верховенства права, доступності та зручності для суб'єктів звернень. Досвід зарубіжних країн свідчить, що модернізація публічного управління дає змогу підвищити ефективність діяльності державних органів та оптимізувати витрати.

Фахівці виділяють три основні підходи до реформування публічного управління, можливість реалізації яких розглядається в умовах України: нове публічне управління; урядування; концепція мереж [2, с. 144].

Водночас говорити про повну можливість реалізації в Україні концепції урядування або ж мереж передчасно, оскільки вони вимагають якісних змін у відносинах між державою та громадянином, в першу чергу готовності обох сторін до рівноправного діалогу.

Інструментом подолання цього розриву і забезпечення реального діалогу виступає масштабна цифрова трансформація суспільних відносин. Публічне управління в умовах цифровізації потребує трансформації та реформування існуючої системи. Одним з ключових завдань для органів публічної влади стає відхід від усталених стереотипів здійснення своєї діяльності і перехід до нових моделей [4, с. 172]. Технологічне втручання, впровадження нових принципів управління, врахування потреб і прагнень кінцевого споживача є одними з нових тенденцій. Останніми роками в Україні спостерігається багато важливих подій у цій сфері, спрямованих на модернізацію публічного управління у відповідності до потреб суспільства та європейських стандартів [3, с. 294].

Упровадження моделі цифрового та інклюзивного місцевого розвитку для вирішення поточних проблем потребує формування нових підходів до цифрової інклюзії [1, с. 100]. Це дозволяє забезпечити рівний доступ усіх верств населення до державних сервісів. Ключовим інструментом взаємодії стає цифрова платформа «Дія», яка автоматизує процеси та усуває людський фактор, мінімізуючи корупційні ризики.

Важливим вектором інтеграції України до європейського простору є дотримання стандартів належного врядування, базою для яких виступають принципи європейського адміністративного простору, розроблені програмою SIGMA. Вони охоплюють стратегічне планування, розробку політики, управління державними фінансами та державна службу.

Водночас глобальні реформаційні процеси в Україні відбуваються в умовах безпрецедентних гібридних та військових загроз. Забезпечення національної та інформаційної безпеки стає обов'язковим елементом щоденного функціонування державних органів, а цифровізація управлінських процесів має супроводжуватися жорстким контролем за збереженням персональних даних та захистом критичної інформаційної інфраструктури від зовнішніх кібератак.

Отже, трансформація системи публічного управління в Україні є фундаментальним переходом до демократичної та високоефективної європейської моделі. Вітчизняний державний апарат, попри надважкі випробування повномасштабної війни, виявив високу адаптивність. Це підтвердило правильність обраного вектора на децентралізацію та всеохопну цифровізацію, які стали ключовими факторами утримання інституційної стійкості країни у критичний момент.

Список використаних джерел

1. Шевченко О. О., Бутов Д. О., Леонтев А. Л. Модернізація системи публічного управління в умовах децентралізації влади: питання цифрового та інклюзивного місцевого розвитку. *Право та державне управління*. 2021. Вип. 4. С. 96-102. URL: https://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/4_2021/15.pdf
2. Береза А. В. Сучасні підходи до модернізації публічного управління. *Наукові записки*. 2011. Вип. 6 (56). С. 144–153.
3. Хребтова А. А. Модернізація публічного управління в Україні. С. 294–323. URL: <http://www.baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/download/431/11498/24059-1?inline=1>
4. Коротченко Н. О. Теоретичні основи модернізації публічного управління в умовах цифровізації суспільних відносин. *Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна*. 2024. Вип. 2 (36). С. 172–181.
5. Про адміністративні послуги: Закон України від 6 верес. 2012 р. № 5203-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text>

Куліш Вікторія Олександрівна, курсант ДДУВС

Науковий керівник – **Юр'єв Денис Сергійович**, старший викладач кафедри кримінального процесу ДДУВС

ОСОБЛИВОСТІ ТИМЧАСОВОГО ДОСТУПУ ДО ХМАРНИХ СХОВИЩ ДАНИХ У КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ: ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Стрімкий розвиток цифрових технологій та поширення хмарних сервісів кардинально змінили умови зберігання та обміну інформацією, що безпосередньо вплинуло на практику збирання доказів у кримінальному провадженні. Сучасне кримінальне правопорушення майже завжди залишає свій цифровий слід у вигляді даних мобільних пристроїв, інформації із хмарних сховищ, IP-адрес під час інтернет-комунікацій чи активності в соціальних мережах [1]. Водночас чинне кримінальне процесуальне законодавство України не містить спеціальних норм, які б повною мірою регулювали порядок тимчасового доступу саме до хмарних сховищ даних, що породжує значні практичні труднощі для органів досудового розслідування та судового контролю.

Нормативну основу тимчасового доступу до речей і документів, зокрема в електронній формі, становлять ст. 159–166 Кримінального процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651-VI [2]. Стаття 159 КПК України визначає, що тимчасовий доступ до електронних інформаційних систем, комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку здійснюється шляхом зняття копії інформації, що міститься в таких системах, без їх вилучення [2]. Водночас хмарне сховище як об'єкт доступу принципово відрізняється від локальної електронної системи: дані фізично можуть зберігатися на серверах,